
Jak se ze studentů rodí elita

Jak se ze studentů rodí elita

Jazyky, dřina a sebevědomí: tak se výjimeční posluchači prosadí už během studia

Vysokoškolská léta jsou kromě zkoušek a kolejních mejdanů také dobou, kdy většina studentů sní o svém velkém úspěchu. Někteří mladí lidé se těší na skvělou kariéru, která se jim po škole otevře. Jiní se snaží chytit příležitost za pačesy v prvním momentě. Jsou úspěšní hned na startu.

Někteří studenti si během studia vybudují kariéru na mezinárodní úrovni, získají granty, uspějí ve vědě či v umění nebo prostě dokáží být ve správný čas na správném místě.

Vlastní asistentka a služební auto, pověst nadějného vědce a rozhovory s tiskem, prosperující firma nebo exkluzivní práce v cizině? Pro většinu studentů nedosažitelný sen, pro ty nejschopnější realita.

Jenže je tu i druhá strana mince, o které se mlčí: Dvanáctihodinové pracovní maratony, neustálé sebezdokonalování se v jazycích, noci probdělé nad projektem či anonymní telefonáty od zduřených spolužáků. Jak probíhá přirozený výběr v duchu hesla "Schopnější přežije"?

Úspěšní díky médiím

Prvním z oslovených, kteří se neobávají zveřejnění svého jména, je Daniel Šimáně. Tento čtyřicetiletý student letos končí právnickou fakultu v Plzni a i během studia tak náročného oboru stíhá kariéru v mediální sféře. "Už od střední školy se pohybuji v elektronických médiích. Pracoval jsem v regionálních rozhlasových stanicích jako moderátor, později jsem dělal odlehčenou publicistiku pro Českou televizi, teď mám vlastní pořad v rádiu a externě pracuji pro televizi Prima. Také jsem se zabýval ekonomickou a právní stránkou provozu médií," prozrazuje. Se závidivými spolužáky či s jinou negativní reakcí se prý dosud nesetkal. "Příbuzní a přátelé reagují zcela normálně. Koneckonců znají mě již dost dlouho a tak měli čas si zvyknout. Co se týče spolužáků, tak se to v průběhu času zlepšuje. Pomluvy samozřejmě existují a jejich důvodem je i to, že tzv. průměrného člověka lze jen těžko pomlouvat. Není totiž moc o čem mluvit."

O kariéru na mezinárodní úrovni usilují ambiciózní čtyřicátníci s mnohaletou praxí na vedoucích postech. Martě bylo dvacet let, když uspěla. Tato čtvrtáčka žije v Praze a svým úspěchem se chlubí jen nerada.

V době, kdy její vrstevníci studovali první ročníky VŠ, brilantně odstartovala svou kariéru. "Pracovala jsem v cizině jako zástupkyně české centrály cestovního ruchu. Prostě jsem si v Annonci přečetla inzerát ve francouzštině a jen tak, bez nějakých ambicí nebo nadějí na úspěch, jsem se přihlásila. Umím francouzsky, anglicky a trochu španělsky, takže si myslím, že výběrové řízení Českého kulturního centra jsem vyhrála právě díky svým jazykovým znalostem. Doteď mi to připadá jako pohádka. Všichni, kteří se o mé kariéře v cizině dozví, vždycky říkají, že jsem blázen, když jsem takovou práci opustila jen proto, abych se vrátila do Čech a vystudovala tady. Dneska bych na podobné místo potřebovala nejmíň dvě vysoké školy."

Skutečnost, že nejen v Praze se vyskytují úspěšní a cílevědomí studenti, potvrzuje Zdeněk Struska, s nímž spolupracuji na projektu Euromanage. Zdeněk studuje v pátém ročníku FEK ZČU: "První mou aktivitou bylo založení ekonomického klubu. Klub jsme založili společně ještě s jedním spolužákem před třemi lety. Rozhodovali jsme se, jestli bude fungovat pod organizací Mladí Konzervativci nebo pod hlavičkou Ekonomické fakulty. Nakonec vyhrála fakulta z důvodu politické nezávislosti," vysvětluje mladý ekonom.

Také on patří k hrstce tvůrčích odvážlivců, kteří se prosadili v prostředí českého internetu. "Na konci druhého ročníku mi bylo nabídnuto správcování oblastí na serveru www.mesec.cz, na starosti mám tři oblasti: on-line brokery, zahraniční a domácí podílové fondy, společně s tím jsem na Měsíc.cz psal různé články."

Každý svého štěstí strůjcem

"Trh práce je v podstatě podobný trhům s výrobky," vysvětluje Pavel, stážista mezinárodní společnosti. Pochází z Moravy, studuje na UK dva obory, ve firmě nejprve pracoval jako pomocná síla, po čase požádal o stáž v oddělení managementu. Po škole rovnou nastoupí na vyšší pozici.

"Roli v odstartování kariéry hrají nejen nadprůměrné kvality jedince. Za nejdůležitější považuju umění dát o sobě vědět tím správným způsobem. Talent svádí člověka k tomu, aby se sebou nic nedělal, aby se nezdokonaloval. Takže se čas od času stane, že i polovičného génia předběhne někdo méně talentovaný, ale více snaživý a výkonný. Případá mi to fér," říká Pavel.

S tímto názorem souhlasí i Eva, členka studentského sdružení, která bude příští rok pracovat a studovat v zahraničí. "Nemyslím si o sobě, že jsem nejlepší z ročníku, ale snažím se nepatřit do pasivní většiny. V každém ročníku je několik výjimečných mozků, o které by se velké firmy přímo popraly, jenže nic takového se zřejmě nestane a dotyční

studenti se možná zahrabou v malých firmičkách nebo ve státní správě. V první řadě nejvíc záleží na osobnosti, na vzdělání a praxi. Když se k tomu všemu přidá kousek štěstí, je vyhráno. Jenže vysvětlujte to tomu, kdo na sobě nepracuje, užívá si z kapesného, neshání praxi a čeká na zázrak!" uzavírá Eva diskusi. * Stránka vzniká ve spolupráci s redaktory studentského serveru